

Usnesení

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **navrhovatelů: a) F. L., „X“, a b) Ing. P. F., „X“, a účastníků řízení: 1. Městský úřad Litvínov, náměstí Míru 11, Litvínov, a 2. R. K., „X“ v řízení o návrzích ve věci voleb do zastupitelstva Obce Český Jiřetín, konaných dne 22.10.2011,**

t a k t o :

- I.** Návrh na vyslovení neplatnosti voleb do zastupitelstva Obce Český Jiřetín konaných dne 22.10.2011 **se zamítá.**
- II.** Volba kandidáta R. K. do zastupitelstva Obce Český Jiřetín ve volbách konaných dne 22.10.2011 **je neplatná.**
- III.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelé a) a b) se společným návrhem, který soud obdržel dne 31.10.2011, domáhali vyslovení neplatnosti voleb do zastupitelstva Obce Český Jiřetín konaných dne 22.10.2011 a vyslovení neplatnosti volby kandidáta R. K.

Dle názoru navrhovatelů došlo v Obci Český Jiřetín opakovaně k narušení volné soutěže a rovnosti volebních stran s cílem přidržet v samosprávě úzkou skupinu osob, jejichž činnost nelze reálně kontrolovat, zejména pokud jde o hospodaření s veřejnými prostředky a nakládání s obecním majetkem.

Navrhovatelé poukazují na nerovný přístup k informacím pro volební kampaň. Dle jejich názoru volební strana Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ využívá přístupu starostky Věry Ličkové k informacím o trvale hlášených osobách v obci. Osobní oslovení každého voliče je při nízkém počtu obyvatel dle navrhovatelů rozhodující. Navrhovatelé uvádějí, že okruh trvale přihlášených osob není možno zjistit ani z obsahu katastru nemovitostí, zvláště v případě, když v jednom objektu je hlášeno více osob, které nejsou vlastníky nemovitosti (např. bývalé učiliště nebo obecní úřad). Poukazují i na skutečnost, že řada voličů má v obci pobyt pouze formální (pro účely voleb) a v katastru nemovitostí uvádí svou skutečnou adresu v jiné obci, takže dle navrhovatelů nelze určit, zda

je tato osoba skutečně voličem. Navrhovatelé trvají na tom, že volební stana Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ využívá znalosti o formálním přihlášení občanů k trvalému pobytu v Českém Jiřetíně pro osobní kampaň. Tu provádí jak osobním oslovováním voličů, tak i roznášením dopisů společně s volebními lístky. Na rozdíl od minulých voleb tentokrát nebyly dopisy vloženy do obálek s volebními lístky. To však dle navrhovatelů nijak nesnižuje účinnost adresné volební kampaně.

Dále navrhovatelé poukazují na účelové přihlašování obyvatel k trvalému pobytu. Konstatovali, že v době voleb v říjnu 2010 bylo v Obci Český Jiřetín přihláшено k trvalému pobytu 53 voličů. V dubnu 2011 pak 60 voličů a v říjnu 2011 již 64 voličů. Počet voličů se tak za jeden rok zvýšil téměř o 21 %. Ovšem toto zvýšení počtu trvale hlášených obyvatel nijak nesouvisí se zvýšením počtu osob v obci skutečně žijících ani s počtem nově zkolaudovaných bytových jednotek. Navrhovatelé tedy považují registraci nových voličů za účelovou. Navrhovatelé odkazují na neurčité svědectví „občanů obce“, dle kterého do obce k volbám přijížděly v hojném počtu osoby, které se v obci přes rok vůbec nezdržují. Navrhovatelé poukázali i na skutečnost, že dvě kandidátky za volební stranu Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ v obci fakticky nebydlí, jedná se o R. K. a Mgr. D. F. Paní K. dle navrhovatelů žije v H. V. u L. nebo v N. V. v H., ovšem trvalý pobyt má dle sdělení starostky v objektu bývalého učiliště. Dle informací navrhovatelů je ovšem tento objekt neobydlený. Mgr. D. F. dle navrhovatelů ve skutečnosti žije ve městě Most, kde též pracuje. Objekt, ve kterém má být hlášena k trvalému pobytu, není dle informací navrhovatelů zkolaudován jako objekt pro trvalé bydlení a tento objekt čp. 63 se navrhovatelům nepodařilo dohledat v katastru nemovitostí. Dále navrhovatelé poukázali na skutečnost, že rovněž kandidát volební strany Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ pan D. K., který je majitelem bytu v bytovém domě č.p. 154 v Obci Č. J. nežije, neboť jeho byt je v současné době neobyvatelný. Dle navrhovatelů je do tohoto neobyvatelného bytu přihlášena i družka pana D. K. Jako další příklad účelově přihlášeného voliče uvedli navrhovatelé paní I. P., která je přihlášena k trvalému pobytu v objektu čp. 128 v Obci Č. J., který není způsobilý k trvalému užívání, a v katastru nemovitostí má jako trvalý pobyt uvedenou adresu H. 330, L., J.

Navrhovatelé trvají na tom, že zastupitelé, kteří se do obce hlásí na adresy neobyvatelných objektů a kteří v obci ve skutečnosti nežijí, nemohou zastupovat skutečné zájmy občanů v obci trvale žijících. Navrhovatelé v účelovém přihlašování voličů s cílem ovlivnit volební výsledky vidí útok na samotné principy zastupitelské demokracie a útok na zájmy občanů v obci trvale žijících. Rozhodování o záležitostech obce provádějí formálně hlášení občané pro realizaci svých zájmů v obci, kde ve skutečnosti nežijí.

Dále navrhovatelé namítají nevyrovnaný přístup volebních stran k prostředkům volební kampaně. V tomto směru uvedli, že stávající starostka vyvěsila na úřední desce otevřený dopis svého volebního sdružení, kde napadala volební sdružení, jehož členy jsou navrhovatelé, s cílem ohrožit jejich vážnost u občanů. V tomto dopise zveřejněném na úřední desce bylo uvedeno, že s volebním sdružením navrhovatelů nebude volební sdružení starostky spolupracovat. Tím dle navrhovatelů došlo fakticky ke spuštění volební kampaně pro další komunální volby. Podle názoru navrhovatelů se jednalo o nepřiměřený způsob poskytnutí informace orgánem územní samosprávy a směřování přístupu volební strany k úřední desce s právem orgánu místní samosprávy. Volební strana Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ tak tedy využila pro svou volební kampaň úřední desku. Dále namítají, že nemají přístup k úřední desce a starostka v předvolební době účelově zveřejňuje jen některé dokumenty, které jsou v souladu se zájmy její volební strany. Naopak informace, které mluví

proti ní, zatajuje. Navrhovatelé trvají na tom, že volební strana Sdružení nezávislých kandidátů pro rozvoj obce Český Jiřetín, již jsou kandidáty, je tak systematicky znevýhodňována ve volební kampani oproti volební straně, za kterou kandiduje stávající starostka. Poukazují na to, že volební strana, za kterou kandidují, je odkázána pouze na vyvěšování informací o programu a činnosti na veřejných místech. Podotýkají rovněž, že starostka bez jakéhokoliv projednání s jejich volební stranou připravila vyhlášku „o lepení plakátů“ k projednání na ustavujícím zasedání zastupitelstva obce. Návrh této vyhlášky nebyl nikde zveřejněn, ale navrhovatelé se obávají, že tato vyhláška bude totalitárním způsobem namířena k dalšímu omezení prostoru pro prezentaci jejich volební strany, která starostku za její jednání a hospodaření kritizuje.

R. K. jako kandidát, jehož volba byla předmětným návrhem napadena, ve svém písemném vyjádření k návrhu uvedla, že na adrese F. 180, Č. J. je přihlášena již od roku 2003. Na stejné adrese byla i zaměstnána. Do současné doby jí nikdo trvalý pobyt nezrušil. Dle jejího názoru ke kandidatuře do obecního zastupitelstva není nutné se na adrese trvalého pobytu zdržovat. Podmínka přihlášení občana k trvalému pobytu v obci má formálně evidenční a nikoli faktickou podobu. Trvá na tom, že z díkce zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí (dále jen „zákon o volbách do zastupitelstev obcí“), vyplývá, že kandidát, který získal trvalý pobyt v obci, do jejíhož zastupitelstva kandiduje, nejpozději v první den voleb, může v souladu se zákonem o volbách do zastupitelstev obcí nejen kandidovat, ale i být zvolen členem zastupitelstva této obce.

Městský úřad Litvínov jako příslušný volební orgán se k věci písemně nevyjádřil.

Při jednání soudu navrhovatel a) přednesl svůj návrh shodně jako v jeho písemném vyhotovení. Zdůraznil, že k podání předmětného návrhu jej vedla skutečnost, že volební strana, za níž kandidoval v komunálních volbách, byla dle jeho názoru znevýhodněna v přístupu k informacím, a to při roznosu volebních lístků a při nahlížení do voličských seznamů. Trval na tom, že před volbami došlo v obci k nepřipustnému účelovému přihlašování obyvatel k trvalému pobytu, kdy počet obyvatel za jeden rok vzrostl zhruba o 21%. Dalším důvodem pro podání návrhu byl i fakt, že v obci existuje nevyrovnaný přístup volebních stran k prostředkům volební kampaně. V této souvislosti zmínil vyvěšení otevřeného dopisu volební strany, za níž kandiduje stávající starosta, na úřední desce obce. Tento dopis je hanlivý vůči volebnímu sdružení, za které kandidují navrhovatelé.

Navrhovatel b) při jednání soudu přednesl rovněž návrh shodně jako v jeho písemném vyhotovení. Dále uvedl, že od 50. let 20. století žije jeho rodina v obci, přičemž v současnosti je značně znepokojen děním v komunální politice. Již několik let je totiž svědkem toho, jak vedení obce si kupuje voliče i kandidáty skrze např. pro obec nevýhodné prodeje pozemků za minimální ceny. Dále vyjádřil přesvědčení, že je nepřipustné, aby aktivní i pasivní volební právo měli rádoby občané obce, kteří v obci fakticky nežijí. Dále podotkl, že nekalé praktiky ve volebním procesu narušují integritu obce, a to velmi výrazně, když v obci fakticky skutečně žije zhruba 20 osob.

Navrhovatelé a) a b) pak při jednání přednesli rovněž zcela novou námitku, že volební strana Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ v období před konáním voleb zveřejnila na vratech požární zbrojnice dopis z Ministerstva vnitra, který získala stávající

starostka v rámci výkonu své funkce, současně se svým jednostránkovým agitačním letákem. V této skutečnosti spatřují rovněž porušení zákona o volbách do zastupitelstev obcí, konkrétně ustanovení o volební agitaci, neboť jednáním stávající starostky získala volební strana, za níž kandidovala, cenné informace, které byly využity proti volebnímu sdružení navrhovatelů. Tato námitka nebyla obsažena v písemném návrhu předloženém navrhovatelem soudu.

Pověřená pracovnice Městského úřadu Litvínov při tomtéž jednání soudu uvedla, že městský úřad v souvislosti s napadenými volbami posuzoval jednotlivé kandidátní listiny v dané obci, přičemž shledal, že vše bylo v souladu se zákonem. Tomu dle jejího názoru odpovídá i skutečnost, že nedošlo k žádnému napadení kandidátních listin. Uvedla dále, že předmětná věc spadá převážně do výkonu samosprávy dotyčné obce. Při prověřování správnosti jednotlivých kandidátních listin vycházel úřad ze stanoviska Ministerstva vnitra ze dne 23.7.2010. Pro úřad byla důležitá informace ohledně trvalých pobytů jednotlivých osob s tím, že jednotliví kandidáti úřadu předkládali i čestná prohlášení o svých trvalých a nikoli faktických pobytech.

R. K. při tomtéž jednání soudu odkázala na své písemné vyjádření. Dále uvedla, že je skutečně pravdou, že fakticky žije v Obci Horní Ves. K trvalému pobytu ve Flájích, které spadají pod Obec Český Jiřetín, je hlášena od roku 2003, přičemž důvodem pro to byla skutečnost, že zde pracovala na učilišti. Pak od roku 2007 se přestěhovala do Horní Vsi, když dotyčné učiliště se rušilo a ve Flájích neměla práci. Do Českého Jiřetína by se chtěla vrátit a žít zde i fakticky, přičemž je otázkou, zda se jí to podaří. Do obce by se chtěla vrátit už jen z toho důvodu, že zde zemřela její dcera. K návrhu navrhovatelů a) a b) na provedení účastnického výsledku uvedla, že nehodlá vypovídat, neboť se k věci již dostatečným způsobem vyjádřila.

Svědčce V. L. v řízení před soudem k dotazu navrhovatele b) uvedla, že při jednání konaném dne 13.10.2011 u přestupkové komise uvedla, že paní K. je dle občanského průkazu hlášena k trvalému pobytu v bývalém učilišti ve Flájích, neboť předpokládala, že je dotazována na trvalý pobyt paní K. Dále k dotazu navrhovatele b) odpověděla, že o poskytnutí stanoviska ze strany Ministerstva vnitra k otázce možnosti uveřejnění vzájemné korespondence volební strany, za kterou kandidují navrhovatelé, s ministerstvem žádala z pozice starostky, respektive z pozice členky volebního sdružení s tím, že ostatní členové sdružení o tomto dotazu věděli a souhlasili s ním. Danou žádost podepisovala sama. K dalšímu dotazu navrhovatele a) uvedla, že zveřejnila na úřední desce otevřený dopis ze dne 18.4.2001. Došlo k tomu dne 18.4.2001. Dle názoru svědkyně tato událost nemá žádnou souvislost s volbami konanými dne 22.10.2011. K dalšímu dotazu navrhovatele a) uvedla, že je jí známo, že do obce se v poslední době hlásí k trvalému pobytu osoby, které ovšem fakticky žijí jinde. Neví však přesně, kolika lidí se to týká. Mezi takové osoby patří mimo jiné pan Pour, který kandidoval za volební stranu navrhovatelů a mezi takové osoby patří dle svědkyně i paní P. Uvedla, že u těchto osob a namátkově i u dalších si zjišťovala shodnost jejich pobytu z hlediska fakticity a evidence trvalého pobytu před úřady, přičemž i když zjistila různé adresy, tak nenavrhovala vyškrtnutí těchto osob z voličských či kandidátních seznamů. Evidenci trvalých pobytů osob pro obec vede Městský úřad Litvínov.

K dotazu soudu na to, jak probíhala volební kampaň volebního sdružení, jehož je svědkyně členkou, uvedla, že v podstatě žádná kampaň za její stranu v dotyčných volbách nebyla činěna. K věci podotkla, že s ohledem na fakt, že v obci začalo být patrné osočování

mezi jednotlivými spoluobčany z nezákonných praktik v komunální politice, rozhodlo se vedení obce uveřejnit stanovisko Ministerstva vnitra k dění v obci, aby se zamezilo dalším spekulacím. K uveřejnění došlo vyvěšením na vratech tamnější hasičské zbrojnice. Dále uvedla, že volební lístky roznášely po obci 3 osoby s tím, že svědkyni není známo, že by se s lístky roznášely i nějaké předvolební letáky, popřípadě že by při této roznášce byla činěna předvolební agitace ze strany osob roznášejících volební lístky. Sama svědkyně žádnou agitaci s voliči nečinila, přičemž ani nepřesvědčovala chataře a chalupáře, aby se do obce přihlásili k trvalému pobytu.

Svědkyně Mgr. D. F. v řízení před soudem vypověděla, že k trvalému pobytu je hlášena v Českém Jiřetíně, přičemž zde i fakticky žije od pátku do neděle na své chalupě s evidenčním číslem 63, která je plně vybavena a vhodná k celoročnímu užívání. Od pondělí do pátku přechodně žije v Mostě v ulici W. A. M. 2427. V Mostě také pracuje. Chalupu v obci získala někdy na podzim roku 2010 od svých rodičů a sestry s tím, že chalupu rodina vlastnila jako rekreační objekt hojně využívaný již od roku 1968. Poté se svědkyně rozhodla změnit si trvalý pobyt a přesídlit do Českého Jiřetína, ke kterému má silný vztah, když se v něm pohybuje od dětství. Dále uvedla, že se narodila v roce 1956 v Mostě, a proto má i nějakou vazbu na Most, zde totiž vlastní podíl v bytovém družstvu a současně má užívací práva s tímto podílem související k bytu na adrese W. A. M. 2427. Předpokládá, že členský podíl k tomuto bytu záhy přepíše na svého dosud studujícího syna. Dále uvedla, že ve společné domácnosti v podstatě žije sama se synem, neboť dcera již dostudovala a fakticky žije v Praze, kde i pracuje. Syn v současné době studuje rovněž v Praze. K dotazu navrhovatele a) uvedla, že na jím předložené fotografii založené do spisu je skutečně její objekt s číslem evidenčním 63, ve kterém je hlášena k trvalému pobytu.

Svědék D. K. v řízení před soudem vypověděl, že již 35 let je trvale hlášen v Českém Jiřetíně, a to nejprve u rodičů a od léta 2009 v č.p. 154, kde získal byt do osobního vlastnictví, který postupně rekonstruuje. V době konání voleb byl tento byt o velikosti 3+1 obyvatelný i přes probíhající rekonstrukci, a proto zde žil před volbami i po volbách se svojí družkou, se kterou za měsíc čekají potomka. Dále uvedl, že fakticky v obci žije od pátku do neděle, až na velmi sporadické výjimky, přičemž od pondělí do pátku se z pracovních důvodů zdržuje v Praze, neboť se zde snaží získat práci, kterou nemůže sehnat v místě svého bydliště. Jako uchazeč o zaměstnání je evidovaný u Úřadu práce Litvínov. V Praze si s družkou drží pronajatý byt, neboť družka pracuje v Praze na Smíchově. Po jejím nástupu na mateřskou dovolenou však plánují byt v Praze opustit a oba dva i s potomkem nadále výlučně žít v Českém Jiřetíně. Za této situace plánuje do Prahy za práci dojíždět a bydlet případně na ubytovně. Dále podotkl, že svoji družku k trvalému pobytu do Českého Jiřetína přihlásil zhruba před půl rokem, přičemž již v té době byl jeho byt rozhodně obyvatelný.

Svědkyně I.P. vypověděla, že k trvalému pobytu je hlášena v Českém Jiřetíně v budově s č.p. 128E, a to od konce zimy 2011 s tím, že fakticky ještě žije v J. v ulici H. 330. V Janově totiž žije v bytě, který má spolu s manželem v osobním vlastnictví, ještě jejich devatenáctiletý syn, který studuje v nedalekém Hamru, a ještě jejich dcera s vnučkou. To je důvodem pro to, proč se s manželem rozhodli odstěhovat do Českého Jiřetína. Zatím tak však nikdo z nich neučinil, a to s ohledem na potřeby jejich dětí. Chalupu s č.p. 128E svědkyně spolu s manželem získala zhruba před 4 lety do vlastnictví od jejích rodičů. Chalupa je přes 100 let stará, takže k trvalému bydlení vyžaduje větší rekonstrukci, i když rekonstrukce není

nezbytnou podmínkou k jejímu užívání. Dále uvedla, že k Českému Jiřetínu má velký vztah, když se tam již zhruba 45 let jezdí rekreovat. Faktickou domácnost tak svědkyně drží, a to i v době konání voleb, stále v Janově.

Dále byl při jednání proveden důkaz čtením výtisku z internetové korespondence mezi starostkou obce a Českojiřetínským spolkem – sdružení pro rozvoj Obce Český Jiřetín ze dne 14. 10. 2011.

Dále byl proveden důkaz čtením jednak internetového výpisu k nemovitosti v k.ú. Český Jiřetín st.p. 284, na kterém se nachází budova bez č.p. a č.e. a dále internetového výpisu k nemovitosti v k.ú. Český Jiřetín č.p. 128E, která je ve spoluvlastnictví Ivany a Miroslava Péntekových.

Dále byl proveden důkaz čtením přihlašovacích lístků osob přihlášených do Českého Jiřetína, a to pokud se jedná o B. F., S. F., M. S., I. P., J. H., M. B., M. K., J. P., L. D. a J. K., tak jak navrhovali navrhovatelé ve svém návrhu na straně 3.

Dále byl proveden důkaz čtením otevřeného dopisu ze dne 18. 4. 2011 volební strany Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“.

Dále byl proveden důkaz čtením oznámení o konání ustavujícího zasedání zastupitelstva v Obci Český Jiřetín dne 2. 11. 2011, které bylo učiněno dne 26. 10. 2011.

Dále byly provedeny důkazy listinami a fotografiemi, které byly soudu předloženy při jednání soudu navrhovateli a) a b), přičemž se jednalo o fotografii objektu, kam se údajně měla přihlásit paní K. k trvalému pobytu, a fotografii objektu, kam se přihlásila paní F. k trvalému pobytu, dále se jednalo o dva zápisy ze zasedání zastupitelstva Obce Český Jiřetín ze dne 8. 9. 2010 a ze dne 8. 6. 2011, dále o rozhodnutí přestupkové komise města Lom ze dne 14. 10. 2011, č.j. VaVV/KPP/5118/36/11/-2/Bart.-1/8, dále se jednalo o dopis volební strany Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ ze dne 22. 10. 2011, který byl vyvěšen na hasičské zbrojnici v obci a dále se jednalo o žádost o poskytnutí pomoci adresovanou Ministerstvu vnitra ze dne 14. 9. 2011, kterou vyhotovila starostka obce.

Ze zápisu o výsledku voleb do 7 členného zastupitelstva Obce Český Jiřetín po volbách konaných dne 22.10.2011 vyplývá, že volby se konaly v jednom volebním okrsku s celkovým počtem 64 voličů. Dotyčných voleb se účastnily 2 volební strany, a to: volební strana č. 1 – Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“, která získala 69,64% platných hlasů a tedy pět mandátů a volební strana č. 2 – Sdružení nezávislých kandidátů pro rozvoj obce Český Jiřetín, která získala 30,35% platných hlasů a tedy 2 mandáty v zastupitelstvu obce.

Podle ust. § 90 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) se může za podmínek stanovených zvláštními zákony občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je zákon o volbách do zastupitelstev obcí, podle jehož ust. § 60 odst. 1 se může podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva, přičemž návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí.

Před přistoupením k vlastnímu meritornímu projednání podaného návrhu ve věci voleb do zastupitelstva Obce Český Jiřetín se soud nejprve zabýval tím, zda nejsou dány nějaké překážky bránící o předmětném návrhu věcně rozhodnout. Dospěl přitom k závěru, že žádné takové překážky nejsou dány, když návrh byl podán v zákonné 10 denní lhůtě a navrhovatelé byli k podání předmětného návrhu ve věci voleb aktivně legitimováni, neboť byli v den voleb k trvalému pobytu přihlášení v Českém Jiřetíně a byli zapsáni v příslušném volebním seznamu.

Podle § 60 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, pokud má za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb. Z této právě citované zákonné dikce vyplývá, že návrh na neplatnost voleb je důvodný při splnění třech předpokladů, kterými jsou protizákonnost spočívající v porušení některého ustanovení volebního zákona, souvislost mezi touto protizákonností a celkovým počtem hlasů odevzdaných pro určitou volební stranu nebo její jednotlivé kandidáty, jakož i zásadní intenzita této protizákonnosti, která musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno důvodně předpokládat odlišné výsledky voleb, tedy jiné složení zastupitelského sboru, pokud by k takovému jednání nedošlo (tzv. „zatemnění“ volebního výsledku).

Podle § 60 odst. 4 zákona o volbách do zastupitelstev obcí návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta. Z této právě citované zákonné dikce vyplývá, že návrh na neplatnost volby kandidáta je důvodný při splnění tří předpokladů, a to: musí být dána protizákonnost spočívající v porušení některého ustanovení volebního zákona, dále musí být dána příčinná souvislost mezi touto protizákonností a celkovým počtem hlasů odevzdaných pro určitého kandidáta a konečně musí být dána i zásadní intenzita této protizákonnosti, která musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno důvodně předpokládat odlišné pořadí kandidátů v rámci konkrétní volební strany po sečtení hlasů. Dále soud uvádí, že v případě rozhodnutí o neplatnosti volby kandidáta podle § 53 věty druhé zákona o volbách do zastupitelstev obcí registrační úřad vydá do 7 dnů po právní moci rozhodnutí o neplatnosti volby kandidáta osvědčení o zvolení kandidátovi v pořadí stanoveném podle § 45 odst. 3 a 4 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Tato ustanovení zákona o volbách do zastupitelstev obcí upravují pravidla pro přikazování mandátů přidělených kandidátní listině na ní uvedeným kandidátům, takže v případě vyslovení neplatnosti volby kandidáta se osvědčení o zvolení vydává příslušnému kandidátovi z téže volební strany, za níž kandidoval neplatně zvolený kandidát.

K námitce navrhovatelů, že nemají rovný přístup k informacím pro volební kampaň, neboť stávající starostka zneužívá svého postavení k zjišťování informací o trvalém pobytu voličů, soud uvádí následující. Jak již soud uvedl k obdobné námitce navrhovatelů, kterou uplatnili ve svém návrhu na vyslovení neplatnosti voleb konaných v obci Český Jiřetín dne 9.4.2011, při hodnocení této námitky je nutno vzít v potaz skutečnost, že v daném případě se jedná o obec s poměrně malým počtem oprávněných voličů (64). Velký počet z těchto oprávněných voličů se tedy navzájem zná a v rámci běžných životních situací se setkávají a komunikují spolu. Povědomí o tom, kdo z osob pobývajících v předmětné obci je zde hlášen k trvalému pobytu a kdo zde pobývá pouze v rámci své rekreace, je tedy mezi obyvateli poměrně vysoké. Zvláště osoby vykonávající funkce v rámci obecní samosprávy a státní správy v přenesené působnosti mají o uvedené skutečnosti z důvodu výkonu těchto funkcí

veliký přehled. Taková objektivní skutečnost nemůže být považována za okolnost, která by mohla mít vliv na zákonnost volebního procesu včetně volební kampaně.

Navrhovatelé kromě svého tvrzení, že volební strana Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ roznášela svoji volební agitaci současně s roznosem hlasovacích lístků a tvrzení navrhovatele a), že obdržel spolu s hlasovacími lístky dopis uvedené volební strany, který byl vyvěšen i na vratech hasičské zbrojnice, nenavrhli k prokázání uvedené skutečnosti provedení žádného důkazu. Svědkyně V. L., která je stávající starostkou v Obci Český Jiřetín ve své výpovědi výslovně uvedla, že volební strana, za kterou kandidovala, prakticky žádnou volební kampaň nevedla a není jí známo, že by spolu s hlasovacími lístky byly roznášeny i nějaké volební letáky. Rovněž výslovně uvedla, že jí není známo, že by byla některou ze tří osob roznášejících hlasovací lístky činěna v rámci roznosu hlasovacích lístků při osobním kontaktu s voliči nějaká volební agitace. Na tomto místě soud konstatuje, že soudní řízení vedené dle s.ř.s. ve věcech volebních není založeno na principu inkvizičním, ve kterém by si soud sám vyhledával veškeré relevantní důkazy k tvrzení účastníků, ale je založeno na zásadě, že každý musí svá tvrzení doložit dostatečnými důkazy. V tomto směru tedy navrhovatelé tíží důkazní břemeno, jehož neunesení má obecně za následek neúspěch v soudním řízení. S tím koresponduje i závěr, ke kterému dospěl Ústavní soud v nálezu ze dne 26.1.2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04: *„lid je zdrojem veškeré státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Tomu odpovídá i zákonná úprava volebního soudnictví a ověřování voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá.“* V daném případě navrhovatelé zůstali u pouhého tvrzení, aniž by navrhli jakékoli důkazy, které by byly způsobilé prokázat jejich tvrzení, že došlo ke zneužití informací o trvalém pobytu jednotlivých voličů volební stranou, na jejíž kandidátce kandiduje stávající starostka. Oproti tomu výpověď řádně poučené svědkyně (stávající starostky) Věry Ličkové je v rozporu s tvrzením navrhovatelů. S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že navrhovatelé neunesli své důkazní břemeno, a proto tuto námitku navrhovatelů soud vyhodnotil jako zcela nedůvodnou.

K námitce, že stávající starostka zneužila k volební kampani úřední desku obecního úřadu, když po minulých volbách v dubnu 2011 na úřední desce zveřejnila otevřený dopis, ve kterém kromě popisu hospodaření obce a zveřejnění výsledků zadávání jednotlivých zakázek se vyjadřovala mimo jiné i k osobám pana L., pana B. a paní T., uvádí soud následující. Zveřejnění takového dopisu není v žádném případě možno považovat za porušení zákonných ustanovení o volební kampani a nemohlo ani tímto krokem dojít k porušení zásady rovnosti volebních stran, neboť v době zveřejnění tohoto dopisu ještě nebylo vůbec postaveno na jisto, že se budou konat volby, jejichž prohlášení neplatnosti se navrhovatelé domáhají, a neexistovaly ani kandidátky do těchto voleb.

Pokud se navrhovatelé domnívají, že obsah úřední desky obecního úřadu v období několik měsíců před konáním voleb nebyl v souladu s právními předpisy a že naopak na úřední desce nejsou zveřejňovány dokumenty, které tam mají být, je třeba, aby se obrátili se svými podněty na kompetentní orgány vykonávajícími dohled nad zákonností výkonu samosprávy či výkonu přenesené působnosti obecními orgány. V žádném případě takové námitky nemohou být předmětem soudního přezkumu v rámci přezkumu zákonnosti volebního procesu.

Z obsahu předloženého otevřeného dopisu i samotného návrhu na vyslovení neplatnosti voleb či neplatnosti zvoleného kandidáta jednoznačně vyplývá, že v daném případě přerostl konkurenční boj politických myšlenek a záměrů vztahující se k vedení a hospodaření obce do osobní úrovně. Ve vztahu k této problematice soud poukazuje na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 26.6.2006, sp. zn. Vol 5/2006, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod číslem 944/2006, kde mimo jiné konstatoval že *volební kampaň může být vedena jak v pozitivním, tak i v negativním smyslu; je tedy zcela přirozené, že kandidující politické strany voliče nejen přesvědčují o tom, že právě jejich nabídka je nejlepší, nýbrž zcela legitimně se snaží je též odradit o nabídky svých politických soupeřů. Zveřejňování informací o svých kandidátech a programu, stejně jako o kandidátech a programu politických oponentů, je zásadně kryto takovými základními právy a svobodami, jako jsou zejména svoboda projevu a právo na informace, zastřešenými ochrannou svobodné soutěže politických sil v demokratické společnosti (čl. 17 a čl. 22 Listiny základních práv a svobod). Úkolem volebního soudnictví v této souvislosti pak není vytvářet alternativu vůči jiným prostředkům právní ochrany, nýbrž vyhodnotit, zda objektivně seznatelnou protizákonností nedošlo k tak intenzivnímu zásahu do volební soutěže, že to mohlo důvodně vést ke zpochybnění jejich výsledků.* S přihlédnutím k uvedeným závěrům Nejvyššího správního soudu a s ohledem zejména právě na dobu, kdy byl inkriminovaný otevřený dopis vyvěšen na úřední desce obecního úřadu, nedospěl soud k závěru, že by v daném případě šlo o objektivně seznatelnou nezákonnost, kterou by došlo k tak intenzivnímu zásahu do volební soutěže, že to mohlo důvodně vést ke zpochybnění výsledků voleb konaných dne 22.10.2011, a proto dospěl k závěru, že i tato námitka navrhovatelů je nedůvodná.

K námitce navrhovatelů uplatněné při jednání soudu, že došlo ze strany volební strany Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ k porušení ustanovení o volební agitaci zveřejněním korespondence Českojiretínskému spolku s Ministerstvem vnitra na vratech tamější požární zbrojnice, soud podotýká, že se jedná o námitku uplatněnou opožděně, a tedy o námitku nepřipustnou. Soudnictví ve věcech volebních je upraveno v hlavě II., dílu 4 s.ř.s. a v hlavě VII. zákona o volbách do zastupitelstev obcí. V těchto předpisech sice není výslovně zakotvena pro soudní přezkum voleb zásada koncentrace řízení, ovšem dle názoru soudu tento princip vyplývá konkludentně z obsahu jednotlivých ustanovení obsažených v uvedených předpisech. V ustanovení § 60 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí je výslovně uvedena desetidenní lhůta, ve které je možné podat návrh na neplatnost voleb, hlasování či volby kandidáta. Je nepochybné, že podání učiněné po uplynutí desetidenní lhůty je podání opožděné, které je třeba odmítnout pro opožděnost. V ustanovení § 90 odst. 3 s.ř.s. je pak dále uvedeno, že soud rozhodne usnesením, a to do dvaceti dnů poté, kdy návrh došel soudu. Dále je v citovaném ustanovení výslovně uvedeno, že jednání není třeba nařizovat. Ze stanovené poměrně krátké lhůty pro rozhodnutí a skutečnosti, že není nutno nařizovat jednání ve věci, vyplývá jednoznačně zákonodárcův záměr, aby ve věcech platnosti voleb, platnosti hlasování a platnosti volby kandidáta bylo rozhodnuto ve věci rychle a otázka platnosti výsledků voleb byla v krátké době postavena na jisto. Podmínkou rychlého rozhodnutí bez nařízení jednání je však to, že navrhovatel uplatní veškeré své námitky včetně navrhovaných důkazů již ve svém podání. Z uvedených skutečností tedy dle soudu vyplývá, jak již uvedl výše, že soudní přezkum voleb je ovládán zásadou koncentrační a proto není možno k námitkám uplatněným po lhůtě pro podání návrhu přihlížet. Proto se soud uvedenou námitkou uplatněnou až v rámci jednání soudu blíže nezabýval.

Jenom na okraj soud uvádí, že volební agitace je v zákoně o volbách do zastupitelstev obcí upravena pouze velice stroze pouze v ustanovení § 30. V odst. 3 citovaného ustanovení je uvedeno, že ve dny voleb je zakázána volební agitace a propagace pro volební strany i nezávislé kandidáty v objektu, v němž je umístěna volební místnost, a v jeho bezprostředním okolí. Jednáním, ke kterému dojde v období před dnem konáním voleb, proto nemůže dojít k porušení tohoto ustanovení.

K námitce navrhovatelů, že před konáním voleb došlo k účelovému přihlašování obyvatel k trvalému pobytu, soud konstatuje následující. Navrhovatel ve svém návrhu pouze obecně konstatoval, že v období od října 2010 do dne konání předmětných voleb narostl počet voličů v předmětné obci o jedenáct voličů, což znamená zvýšení počtu voličů téměř o 21 %. Konkrétní pochybnosti o tom, že se jedná o skutečné občany obce, vyjádřili navrhovatelé ovšem pouze ve vztahu k paní R. K., Mgr. D. F., D. K. a I. P.. Jak již soud výše konstatoval soudní řízení vedené dle s.ř.s. ve věcech volebních není založeno na principu inkvizičním, ve kterém by si soud sám vyhledával veškeré relevantní důkazy k tvrzení účastníků, ale je založeno na zásadě, že každý musí svá tvrzení doložit dostatečnými důkazy. V daném případě navrhovatelé zůstali kromě výše jmenovaných čtyř konkrétních osob u pouhého tvrzení, aniž by navrhli jakékoli důkazy, které by byly způsobilé prokázat jejich tvrzení, že došlo k účelovému přihlašování osob k trvalému pobytu za účelem manipulace voleb. Soud právě s odkazem na nutnost unesení důkazního břemene dospěl k závěru, že pouhé konstatování navrhovatelů, že došlo k navýšení počtu voličů bez uvedení konkrétních indicií prokazujících, že došlo k účelovému přihlašování voličů za účelem manipulace voleb, nemůže být důvodem pro to, aby si soud z vlastní iniciativy zjistil okruh všech nově přihlášených osob k trvalému pobytu a prováděl ve vztahu k nim dokazování z vlastní iniciativy.

S ohledem na výše uvedené závěry se tedy soud dále zabýval otázkou, zda jde o řádné voliče pouze ve vztahu k paní R. K., Mgr. D. F., D. K. a I. P., u nichž navrhovatelé ve svém návrhu uvedli konkrétní důvody, pro které se domnívají, že nejde o řádné oprávněné voliče.

V souladu s ustanovením § 4 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí má právo volit do zastupitelstva obce občan obce, za předpokladu, že jde o státního občana České republiky, který alespoň v den voleb, a konají-li se volby ve dvou dnech, druhý den voleb, dosáhl věku nejméně 18 let a je v den voleb v této obci přihlášen k trvalému pobytu. Otázkou, zda trvalý pobyt ve vztahu k volebnímu právu ve volbách do zastupitelstev obcí je nutno posuzovat pouze z hlediska formálního nebo i z hlediska faktického pobytu voliče, se zabýval Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 4.5.2011, sp. zn. Pl. ÚS 59/10. V tomto nálezu Ústavní soud konstatoval, že *„bez ohledu na obecnou rovinu evidenční povahy přihlášení se k trvalému pobytu je dle názoru Ústavního soudu, a to zejména s přihlédnutím k závěrům uvedeným v nálezu ze dne 13.9.1994 sp. zn. Pl. ÚS 9/94 třeba pečlivě zkoumat s ohledem na závažnost dopadu i skutečnost, zda toto přihlášení nebylo zcela účelovým jednáním ve vztahu ke vzniku aktivního volebního práva porušujícím smysl a účel ustanovení § 10 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodních číslech (dál jen „zákon o evidenci obyvatel“), tedy jednáním obcházejícím zákon o evidenci obyvatel i zákon o volbách do zastupitelstev obcí.“* Dále ústavní soud v uvedeném nálezu konstatoval, že *„trvalý pobyt v obci, jako ústavní a zákonná podmínka výkonu aktivního i pasivního volebního práva pro volby do zastupitelstev obcí není v právní úpravě ustanovena samoučelně. Sleduje totiž legitimní cíl, aby orgány samosprávy obce měli právo volit jen obyvatelé obce, tj. ti, kteří v obci trvale žijí a tedy tvoří (relativně) trvalou součást územního společenství osob, které si prostřednictvím voleb do zastupitelstev obcí volí své zástupce za účelem svěřeni podstatného rozsahu svého práva na*

výkon obecní samosprávy po dobu čtyř následujících let. Tento závěr podporuje i ústavní vymezení územně samosprávných celků jako územních společenství občanů, která mají právo na samosprávu, v čl. 100 odst. 1 Ústavy. Citované ustanovení ústavy tedy nepředpokládá ochranu práva podílet se na správě obecních záležitostí u těch, kdo se skutečným životem obce nemají objektivně nic společného.“

Z uvedeného závěru Ústavního soudu jednoznačně vyplývá, že v případě voleb do zastupitelstev obcí je podstatná i fakticita pobytu jednotlivých voličů v dané konkrétní obci a jejich účast na životě této obce. K charakteru trvalého pobytu Ústavní soud ve výše citovaném nálezu odkázal na svůj náleze ze dne 13.9.1994, sp. zn. Pl. ÚS 9/94, ve kterém je uvedeno, že v případě trvalého pobytu se jedná „o faktické vyjádření trvalého pobytu a tedy o trvalý pobyt nikoli ve smyslu evidenčním – přihlášení se k trvalému pobytu na příslušném úřadě – ale ve smyslu faktickém. Trvalým pobytem je třeba takto rozumět pobyt v místě stálého bydliště člověka, tj. zpravidla v místě, kde má rodinu, rodiče, byt nebo zaměstnání a v němž se také zdržuje s úmyslem zdržovat se trvale.“ Proto tedy soud přistoupil k výsledku navrhovateli označených voličů, u kterých dle navrhovatelů existovaly důvodné pochybnosti o jejich faktickém trvalém žití v obci Český Jiřetín, a v souladu s výše citovaným názorem Ústavního soudu zaměřil výsledek svědků právě na otázku jejich faktického trvalého pobytu.

Z výpovědi Mgr. D. F. a pana D. K. dle soudu vyplynulo, že tyto osoby mají v Obci Český Jiřetín nejen formálně hlášený trvalý pobyt, ale zároveň tam i fakticky bydlí. Ve svých výpovědích jako řádně poučení svědci jednoznačně deklarovali svoji vůli považovat Český Jiřetín za místo svého faktického pobytu a současně jsou vlastníky nemovitosti, ve které jsou hlášeni k trvalému pobytu v dané obci. Dle svého tvrzení fakticky žili svědci v obci již v době konání předmětných voleb. Dle názoru soudu na této skutečnosti nic nemění to, že uvedení svědci se přes pracovní týden zdržují v místě výkonu svého povolání či v místě, kde si hledají pracovní příležitost, případně kde je zaměstnán jejich partner. Navrhovatelé nepředložili žádný důkaz, kterým by výpovědi svědků znevěrohodnili, neboť předložená fotografie objektu s číslem evidenčním 63, ve kterém je svědkyně Mgr. F. hlášena k trvalému pobytu, neprokazuje, že by se jednalo o objekt, který by byl nezpůsobilý k trvalému žití, a skutečnost, že objekt není evidován v katastru nemovitostí, není na překážku jeho užívání k bydlení a zápis v katastru ani není nezbytnou podmínkou pro nahlášení trvalého pobytu do takového objektu. Proto soud dospěl k závěru, že v případě Mgr. F. a pana K. se jednalo o řádné oprávněné voliče.

Naopak z výpovědi svědkyně I. P. jednoznačně vyplývá, že v době voleb sice byla hlášena v Obci Český Jiřetín k trvalému pobytu, ale fakticky žila v Janově. Rovněž R. K. ve svém vyjádření výslovně uvedla, že v době voleb nežila a ani v současné době nežije na adrese svého formálního trvalého pobytu, nýbrž že fakticky žije v Obci Horní Ves.

Jak je výše uvedeno, z výsledku svědkyně I. P., jakož i z vyjádření R. K. jednoznačně vyplynulo, že uvedené osoby v době konání předmětných voleb do zastupitelstva obce sice byly v obci formálně přihlášeny k trvalému pobytu, ovšem fakticky žily jinde. Právě s přihlédnutím ke skutečnosti, že uvedené osoby v obci v době konání voleb fakticky nežily, dospěl soud pod optikou výše citovaných nálezů Ústavního soudu k závěru, že se v případě uvedených osob nejednalo o řádné oprávněné voliče. Z výše citovaných nálezů Ústavního soudu totiž jednoznačně vyplývá, že oprávnění voliči musí v dané obci skutečně žít a mít

v úmyslu žít nadále. Tuto podmínku I. P. ani R. K. nesplnily, a proto neměly právo své aktivní volební právo ve volbách do zastupitelstva dané obce vůbec realizovat.

Dále soud na tomto místě považuje za podstatné akcentovat, že R. K., v předmětných volbách nerealizovala pouze své aktivní volební právo, ale zároveň realizovala i své pasivní volební právo, neboť vystupovala v pozici kandidáta do zastupitelstva obce za volební stranu Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“. Právo být volen (pasivní volební právo) je upraveno v § 5 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, kde je uvedeno, že členem zastupitelstva obce může být zvolen každý volič, u kterého není překážka ve výkonu volebního práva podle § 4 odst. 2 písm. a) a b) zákona o volbách do zastupitelstev obcí spočívající v zákonem stanoveném omezení osobní svobody nebo ve výkonu trestu odnětí svobody či ve zbavení způsobilosti k právním úkonům. Pasivní volební právo je tedy odvozeno od aktivního volebního práva, neboť z uvedeného ustanovení jednoznačně vyplývá, že do zastupitelstva obce může být zvolena pouze osoba, která je oprávněným voličem v dané obci. V případě R. K., jak je výše uvedeno, dospěl soud k závěru, že nebyla řádným voličem v předmětných volbách. Zcela logickým důsledkem takového závěru pak ve vztahu k možnosti realizace jejího pasivního volebního práva je závěr, že uvedená osoba nemohla realizovat v daných volbách ani své pasivní volební právo, neboť nebyla řádným oprávněným voličem. Nejednalo se tedy o řádného kandidáta do zastupitelstva obce. V uvedených skutečnostech spatřuje soud vadu volebního procesu.

Zjištění vad volebního procesu samo o sobě však nepostačuje k vyslovení neplatnosti voleb. Jak již bylo výše uvedeno, k vyslovení neplatnosti voleb přistoupí soud v případě, že zjištěná protizákonnost dosahuje takového stupně, že je možno důvodně předpokládat odlišné výsledky voleb, tedy jiné složení zastupitelského sboru, pokud by k takovému jednání nedošlo. Jak uvedl Ústavní soud ve svém nálezu sp.zn. Pl. ÚS 57/10 ze dne 18.1.2011 „*naše volební soudnictví nezná absolutní vady volebního řízení (tzv. absolutní zmatky volebního řízení), tj. takové porušení ustanovení volebního předpisu, které by mělo za následek automatické zrušení voleb, volby kandidáta nebo hlasování. Všechny možné vady a pochybení je v tomto smyslu třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu jako takového, nebo na výsledek volby konkrétního kandidáta, popř. na výsledek hlasování, a to podle principu proporcionality.*“ V nálezu ze dne 18.1.2011, sp. zn. Pl. ÚS 57/10, Ústavní soud rovněž zdůraznil, že „*zrušení voleb nelze brát jako trest za porušení volebních předpisů, nýbrž jako prostředek k zajištění legitimacy zvoleného orgánu*“. Dále pak v nálezu ze dne 29.1.2007, sp. zn. IV. ÚS 787/06, Ústavní soud konstatoval, že „*ve volebním soudnictví nejde jen o to, zda byl porušen volební zákon objektivně či subjektivně, nýbrž je třeba vzít v úvahu všechny okolnosti konkrétního případu a intenzitu a způsob porušení volebního zákona. Nikoliv každé porušení volebního zákona vyvolá (je-li napadeno) neplatnost voleb. Každý případ je nutno posuzovat a vyhodnocovat nikoliv formálně, nýbrž materiálně: vždy individuálně a s přihlédnutím ke všem konkrétním okolnostem.*“

Soud se tedy musel rovněž zabývat otázkou, zda uvedená vada volebního procesu dosahovala takové intenzity, aby způsobila ovlivnění výsledků voleb.

Ve vztahu ke kandidatuře neoprávněného kandidáta soud dospěl k následujícím závěrům. Za volební stranu Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ do sedmičlenného zastupitelstva obce kandidovalo 9 kandidátů. Uvedená volební strana totiž využila ustanovení § 22 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, kde je mimo jiné

uvedeno, že v obcích, kde se má volit 7 a méně členů zastupitelstva obce, volební strana může na kandidátní listině uvést nejvýše tolik kandidátů, kolik činí počet členů volených do příslušného zastupitelstva obce zvýšený o jednu třetinu a zaokrouhlený na celé číslo dolů. Na kandidátce uvedené strany tedy bylo o dva kandidáty více, než kolik se volilo v předmětných volbách zastupitelů. Za situace, kdy z předložené volební dokumentace soud zjistil, že z voličů, kteří se zúčastnili předmětných voleb, přistoupil k volbě kandidátů tak, že vybíral výhradně z jednotlivých kandidátů a neoznačil kandidátku jedné ze stran jako celek, pouze jeden volič, nemůže mít snížení počtu kandidátů volební strany Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ z 9 kandidátů na 8 vliv na výsledek voleb. V případě volby volební strany jako celku se totiž příslušné volební straně vždy započte maximálně počet hlasů odpovídající počtu volených zastupitelů – v daném případě tedy 7 hlasů. Tato vada tedy nemohla mít vliv na volební výsledek.

Ve vztahu ke skutečnosti, že předmětných voleb se účastnili dva voliči, kteří nebyli řádnými oprávněnými voliči (R. K. a I. P.), soud dospěl k závěru, že vzhledem k celkovému počtu voličů a vzhledem k oficiálně vyhlášeným výsledkům voleb (Sdružení nezávislých kandidátů pro rozvoj obce Český Jiřetín 102 hlasů x Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ 234 hlasů), nemohla mít vliv na výsledek voleb účast neoprávněných voličů odpovídající 3,125% ze všech oprávněných voličů a 4,082% ze všech voličů, kteří se předmětných voleb zúčastnili.

Výše uvedené závěry potvrzuje i matematický model, kdy s ohledem na skutečnost, že neplatnosti voleb se domáhají kandidáti volební strany Sdružení nezávislých kandidátů pro rozvoj obce Český Jiřetín, soud odečetl z oficiálně vyhlášených výsledků hlasy odpovídající dvěma voličům z volebního výsledku volební strany Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ a snížil počet jejích kandidátů na 8. Z toho matematického modelu vyplývá následující:

Celkový počet platných odevzdaných hlasů: 322 Volených členů zast.: 7

	Volební strana	Počet hlasů	Počet kandidátů
č. 1	Sdružení nez. kandidátů pro rozvoj obce Český Jiřetín	102	7
č. 2	Sdružení nez. kandidátů „Za obec krásnější“	220	8

Z kandidujících volebních stran tedy dosáhly obě předepsaného 5 % kvóra pro vstup do skrutinia. Přidělení mandátů jednotlivým volebním stranám, které postoupily do skrutinia, probíhá tak, že počet platných hlasů pro každou kandidátní listinu, která vstoupila do skrutinia, se dělí postupně přirozenými čísly 1, 2, 3,... atd. Vypočte se tolik podílů, kolik má strana platných kandidátů. Podíly všech volebních stran se seřadí sestupně podle velikosti. Ty volební strany, kterým patří prvních 7 podílů, získávají mandát v zastupitelstvu.

Pořadí vypočtených podílů, počet mandátů pro jednotlivé volební strany:

Pořadí	Hodnota podílu	Číslo a zkrácený název volební strany
1.	220	2 – Sdružení nez. kandidátů „Za obec krásnější“
2.	110	2 – Sdružení nez. kandidátů „Za obec krásnější“
3.	102	1 – Sdružení nez. kandidátů pro rozvoj obce Český Jiřetín
4.	73,3	2 - Sdružení nez. kandidátů „Za obec krásnější“
5.	55	2 - Sdružení nez. kandidátů „Za obec krásnější“

6.	51	1 – Sdružení nez. kandidátů pro rozvoj obce Český Jiřetín
7.	44	2- Sdružení nez. kandidátů „Za obec krásnější“

Počet mandátů pro jednotlivé volební strany tedy v tomto matematickém modelu odpovídá obsazení mandátů dle oficiálně vyhlášených výsledků voleb.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že nebyly ve vztahu k uvedené námitce splněny předpoklady pro vyslovení neplatnosti voleb v předmětných volbách do zastupitelstva Obce Český Jiřetín. Proto i tuto námitku navrhovatelů shledal jako nedůvodnou.

Následně se soud zabýval návrhem navrhovatelů na vyslovení neplatnosti volby kandidáta – R. K.

Jak již soud konstatoval výše, dospěl k závěru, že R. K. kandidující za volební stranu Sdružení nezávislých kandidátů „Za obec krásnější“ nebyla oprávněným řádným kandidátem pro předmětné volby do zastupitelstva Obce Český Jiřetín. R. K. však byla dle oficiálně vyhlášených výsledků voleb zvolena (jako jediná ze tří navrhovatelů napadených kandidátů) do zastupitelstva obce. Kandidát, který nemohl v souladu se zákonem realizovat v předmětných volbách své pasivní volební právo, nemůže být řádně zvolen do zastupitelstva obce. V daném případě jde o takovou volební vadu, která má jednoznačně vliv na zvolení daného kandidáta. Uvedenou námitku navrhovatelů vyhodnotil soud tedy jako důvodnou. V důsledku výše uvedených skutečností vyslovil soud neplatnost volby kandidáta R. K. do zastupitelstva Obce Český Jiřetín ve volbách konaných dne 22.10.2011.

Podle § 53 věty druhé zákona o volbách do zastupitelstev obcí registrační úřad vydá do 7 dnů po právní moci rozhodnutí o neplatnosti volby kandidáta osvědčení o zvolení kandidátovi v pořadí stanoveném podle § 45 odst. 3 a 4 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Tato ustanovení zákona o volbách do zastupitelstev obcí upravují pravidla pro přikazování mandátů přidělených kandidátní listině na ní uvedeným kandidátům, takže v případě vyslovení neplatnosti volby kandidáta se osvědčení o zvolení vydává příslušnému kandidátovi z téže volební strany, za níž kandidoval neplatně zvolený kandidát. V daném případě je tímto náhradníkem dle oficiálních výsledků voleb paní V. S.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že nebyly splněny předpoklady pro vyslovení neplatnosti voleb do zastupitelstva Obce Český Jiřetín konaných dne 22.10.2011, a proto tento návrh navrhovatelů zamítl. Ovšem návrh na vyslovení neplatnosti volby kandidáta R. K. v uvedených volbách shledal jako důvodný a návrhu navrhovatelů vyhověl.

Pro úplnost soud poznamenává, že listinné důkazy předložené navrhovateli, které byly provedeny v řízení před soudem, se nevztahovaly k posuzovaným skutečnostem a jejich obsah neměl vliv na posouzení rozhodných skutečností.

O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 93 odst. 4 s.ř.s, podle kterého v řízení ve věcech volebních a ve věcech místního referenda nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 104 odst. 1 s.ř.s.)

Usnesení nabývá právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s.ř.s.).

V Ústí nad Labem dne 21. listopadu 2011

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová